

דברים מרבותינו מרנן ורבנן גדולי הדור זיע"א ויבדל"ה שליט"א

בענין דיומא

ג' שנים להעלות רשכבה"ג רבינו הגדול מרן שר התורה זצוק"ל בסערה השמימה
רבינו מרן פוסק הדור הגר"י זילברשטיין שליט"א במשא זכרון בישיבת קרית מלך

הרמב"ם (פ"ז מהל' איסורי מזבח הי"א) "שהרוצה לזכות עצמו יכון יצרו הרע וירחיב ידו ויבוא קורבנו מן היפה המשובח ביותר שבאותו המין שיביא ממנו... והוא הדין לכל דבר שהוא לשם האל הטוב שיהיה מן הנאה הטוב. אם בנה בית תפילה יהיה נאה מבית ישיבתו. האכיל רעב מן הטוב והמתוק שבשולחנו. כיסה ערום יכסה מן היפה שבכסותו. הקדיש דבר יקדיש מן היפה שבנכסיו, וכן הוא אומר כל חלב להשם, עכ"ל.

וממילא גם כאן זה צדקה כיון שאין לו תפילין, לכן עושים במבחר הנכסים, ה"מבחר" שלי זה התפילין האלה. אין לי מבחר יותר גדול מזה, ואני עושה מה שהקב"ה צווה. נכדי הנ"ל היה שמאלי, וגיסו רבינו זצוק"ל הלך בעצמו וסידר לו את התפילין שיהיה על הצד הטוב ביותר.

אני לכשעצמי חשבתי, האם הייתי מסוגל לעשות דבר כזה? אם היה לי תפילין של הרב אלישיב, או של הלשם, הייתי מוסר את זה לילד בין ארבע עשרה!! ודאי שלא, אבל אצל רבי חיים יש דבר אחד: **התורה בלבד! התורה הקדושה בלבד!** ואם הוא החליט שברמב"ם כתוב שצדקה נותנים מה"מבחר" זה ה"מבחר" שלו...

כל יום שעבר, התפללתי להקב"ה תפילה מיוחדת במינה שחש ושלוש לא יקרה פה עם התפילין שום דבר. אבל גיסי זצ"ל לא הבין, אני עושה הרי מה שהקב"ה ציווה עלי... מה אתה רוצה?!, אני ראייתי לפני את ר' חיים בדבר שאני לא הייתי מסוגל לזה, אינני יודע מי כן היה מסוגל לעשות כן, לתת את התפילין של הסטייפלר, הוא לא חיפש, ולא אמר לי תיקח, אלא בעצמו קם והביא לי.

ובמשך שנה שלמה, הניח נכדי את התפילין הקדושות הללו, ונכדי פרח וצמח, ובתורת ה' יהגה יומם ולילה, ואני תולה את זה בתפילין שהניח במשך שנה שלימה.

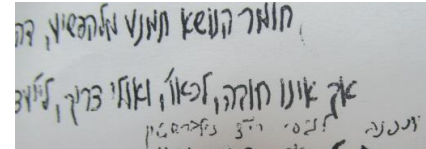
גיסי זצ"ל נהג בי לפני משורת הדין, אני עשיתי פה הרי את העירוב הראשון של שכונת 'רמת אלחנן', היו פה הרים וגבעות והיה קצת קשה פה העירוב. אני כמוכן לא ביקשתי ממנו שיבוא, אבל הוא הפתיע אותי והוא בא מעצמו ואמר לי אני יבוא אליך לבדוק אתך את העירוב, והוא בא ובדק עמי כל וינקלה, כל פינה ופינה, במשך זמן רב. ועל קטע אחד היה לי איזה ספק הלכתי, ובא וטרח במיוחד כדי ללכת עד לשם לראות במה מדובר ולהשיב על כך, ממש כמו אח נאמן, וכל זה בלי שביקשתי, לא העזתי לבקש. מה יש? לגמול טוב עם הגיס שלו...

כתוב בדרשות הר"ן (דרוש ח, ד"ה ונראה לי עוד), וזה לשון קדשו: "ונראה לי עוד, כי מלבד השתתף הנביא עם הנביא והחכם עם החכם בתועלת קבול החכמה כמו שפירשנו. יש בזה ענין אחר. והוא שאין ספק שראוי שנאמין שכמו שבזמן שבת המקדש קיים היה המעון ההוא המקודש מקום מוכן לחול שפע הנבואה והחכמה עד שבאמצעות המקום ההוא היה שופע על כל ישראל.

כן ראוי שיהיו הנביאים והחכמים מוכנים לקבל החכמה והנבואה. עד שבאמצעותם יושפע השפע ההוא על המוכנים מבני דורם גם אם לא ישתתפו עמם. אבל מצד המצאה בדורם. שהם עצמם כמו המקדש המקודש.

והרמב"ן ז"ל כתב בסוף סדר והיה עקב. ויתכן באנשי זאת המעלה

במרכז עצרת זכרון בהיכל ישיבת קרית מלך, לרגל יארצייט השלישי לרשכבה"ג מרן שר התורה זצוק"ל, בחרדת קודש ראשי הישיבה הגאון הגדול רבי יעקב הכהן קרפ שליט"א והגאון רבי שלמה קניבסקי שליט"א ומאות בני הישיבה האזינו למשא הזכרון מגיסו רבינו מרן פוסק הדור הגר"י זילברשטיין שליט"א. וכידוע כי מרן זצוק"ל היה מפנה אליו שואלים רבים בשאלות חמורות בהלכה.

את דבריו פתח מרן שליט"א: "בני ציון היקרים המסולאים בפז, איזה זכות יש לנו כעת לשבת פה בפני כאלה שמעמידים את התורה ואת העולם כולו, זה אתם! בלי עין הרע, תלמידי חכמים, בוודאי יצמחו מפה גדולי עולם...". **אני יאמר לפניכם כמה גרגרים ופירורים, על האדם הענק שבענקים:**

הרמב"ם כותב (פ"ח מהלכות לולב הי"ה) שהדס שנקטם ראשו כשר, והראב"ד השיג וכתב: 'וכבר הופיע רוח הקודש בבית מדרשו מכמה שנים, והעלינו שהוא פסול'. והכפות תמרים (סוכה דף לב ע"ב) תמה הרי לא בשמים היא? ואי אפשר לפסוק הלכה ע"פ רוח הקודש.

ותירץ על כך החת"ס (או"ח סימן רח, ד"ה ומ"ש רמכ"ת) שאין כוונת הראב"ד על רוח הקודש במדרגת נבואה, אלא רוח ה' על עוסקי תורה לשמה אשר זוכים לכיון אל האמת, ואפילו אם לטבע חכמתם ושכלם לא ישיגו ידיהם תושיה כזו, מ"מ הקדוש ברוך הוא בחסדו יחייב חכמתא לחכימא לפי שעה. ומובא בשם מרנא החזו"א זללה"ה כתב שבהירות המוחין והארת פנים, עם שמחת הלב שזוכה להם הלומד בהבינו ענין על בוריו, הוא השתלשלות ממדרגת רוח הקודש שממנו נשתלשל רוח קדושה זו.

ומו"ח רשכבה"ג מרן פוסק הדור הגר"י אלישיב זצוק"ל אמר: **"בהירות המוחין – זה אצל רבי חיים"**. זה רוח הקודש.

אני רוצה לספר סיפור אישי, יש לנו נכד שהיה גר בטבריה וגדל אצלנו בבית, יחד עם רעייתי ע"ה, כיון שבני ברק זה מקום תורה גדול. בנסיעה שבה אלינו, נכנס מחבל לאוטובוס והחל להרוג, ובס"ד הצליח הנכד להמלט מהאוטובוס, ואת התפילין השאיר שם. והגיע אלינו בלי תפילין. לא ידענו מה נעשה.

היה זה ביום חמישי. ביום שישי באתי לגיסי רשכבה"ג מרן זצ"ל, ואמרתי לו יש לי עגמת נפש, אין לי תפילין עבורו, הוא לא רוצה שתם תפילין, אלא כמו שקנו לו, המהודרות ביותר.

השתוממתי ממה שגיסי מרן זצ"ל עשה, הוא ניגש למקום מסויים, והוציא משם את התפילין של אביו מרנא הסטייפלר זצוק"ל, ואמר לי 'זה יהיה בשביל הנכד שלך...', הנכד היה אז בגיל 14 לערך, ואמרתי לו רביה אני מפחד לנגוע בהם. אך גיסי גער בי שאקח את זה עד מתי שיקנו לו תפילין חדשות. אמרתי לו רביה, איך אתה עושה דבר כזה, זה תפילין של הסטייפלר, זה שווה מליונים, אנשים רוצים לשלם על זה הון עתק, איך אתה נותן לי את זה?!

אמר לי גיסי מרן זצוק"ל: אני מכיר את התורה הקדושה, בתורה הקדושה כתוב שצדקה עושים במבחר הנכסים, וכמו שכתב

שתהיה נפשם גם בחייהם צרורה בצרור החיים כי הם בעצמם מעון לשכינה כאשר רמזו בעל ספר הכוזרי ע"כ ואפשר שנתכוין גם לה. **ולפיכך בהמצא לחכמים והחסידיים בדורות יהיה השפע שופע עליהם.** ובאמצעותם אפשר שיהיה שופע על כל המוכנים מבני דורם. וכ"ש לאותם שהם מתקרבים אליהם ומשתתפים עמם.

ולא בחייהם בלבד כי גם אחרי מותם. מקומות קברותיהן ראויין להמצא השפע שם בצד מן הצדדים. כי עצמותיהם אשר כבר היו כלים לחול עליהם השפע האלהי. עדיין נשאר בהם מן המעלה והכבוד שיספיק לכיוצא בזה. ומפני זה אמרו רז"ל (סוטה לד) שראוי להשתטח על קברי הצדיקים ולהתפלל שם. כי התפלה במקום ההוא תהיה רצויה יותר. להמצא שם גופות אשר חל עליהם כבר השפע האלקי עד כאן לשון קדשו.

ומבואר מדבריו שפעם הייתה שכינה באה דרך בית המקדש, היום היא באה דרך החכמים, ומי שיותר גדול בחכמת התורה וקשור לתורה יש לו יותר השראת שכינה. כל חכם בדור, שיש לו ידיעת התורה, וקשור לתורה, אז יש השראת שכינה. **דעו לכם, השראת שכינה, זה אצל גדולי הדור.**

והנה הבעל הטורים (דברים א, ג) מביא מדרש מתנא דבי אליהו (פרק י, על הפסוק בשופטים (ה, ח) "מגן אם יראה ורומח בארבעים אלף בישראל": "לומר אם יהיה תלמיד חכם אחד בין ארבעים אלף, אין צריכים לא מגן ולא רומח, כי תלמיד חכם מגין עליהם מאויביהם".

במגילת איכה כתוב (א, א): "איכה ישבה בדד העיר רבתי העיר, הייתה כאלמנה". איך רבתי עם הייתה כמו אלמנה, ודורשים חז"ל בסנהדרין (קד, א) "אמר רב יהודה אמר רב לברכה, כאלמנה, ולא אלמנה ממש, אלא כאשה שהלך בעלה למדינת הים, ודעתה לחזור אליה".

עם ישראל דומה כאלמנה שבעלה עזב אותה, ורש"י בתענית (כ, א ד"ה ולא אלמנה גמורה) כתב: "דהא לא כתיב אלמנה, אלא הייתה כאלמנה, כאשה העומדת באלמנות חיות על בעלה שהלך ועתיד לחזור, ע"כ.

וכותב רבינו מרן זצ"ל בספרו "טעמא דקרא", דברים נוראים, חכמינו אמרו בכתובות (קז, א) חזקה אין אדם מניח ביתו ריקס. ונפסק בשו"ע (אה"ע סי' ע סעי' ה), דמי שעזב את אשתו והלך למדינת הים, ובאה אשתו לבית דין לתבוע מזונות, ג' חדשים הראשונים מיום הליכתו אין פוסקין לה מזונות, כיון שיש חזקה שאין אדם מניח ביתו ריקס.

אם אדם עוזב את הבית, ואין דעתו להתגרש, ועזב את אשתו והלך, יש חזקה אין אדם מניח את אשתו ריקס. ולכן זה "כאלמנה", כאדם העוזב את אשתו והולך ודעתו לחזור אליה, דחזקה שמשאיר לה מזונות, ובג' חדשים הראשונים א"א לתבוע.

וכותב על זה רבינו זצוק"ל בטעמא דקרא: "והכא נמי בחורבן הבית ראשון, הניח החרש והמסגר". הקב"ה החרב את בית המקדש, אבל השאיר את החרש והמסגר, וכמו שכתב רש"י בגיטין (פה, א) שהיא גלות יכניה שקדמה י"א שנה לחורבן הבית וגלות צדקיה, ובה גלו רוב חכמי התורה, כדי שלכשיבואו הגולים יהיה מי שילמד אותם תורה.

וממשיך רבינו: "וכן בכל הזמן עד בית שני, ובחורבן בית שני יבנה וחכמיה". וכן בכל זמן הבית השני, ובחורבן בית השני הניח לפליטה את יבנה ואת חכמיה, וכמפורש בגמ' בגיטין (נו, ב). גם שם היה כאלמנה, ולא אלמנה ממש, שהקב"ה רוצה לחזור אלינו, אז לקח את הנביאים – השאיר את החרש והמסגר. לקח את החרש והמסגר – השאיר את יבנה וחכמיה. ומסיים: **"וכן בכל הדורות, תנאים ואמוראים וחכמי התורה שבכל דור"**, עכלה"ק.

הרי מבואר מדברי קדשו, שבכל דור ודור הקב"ה שתל תחליף לגדולי ישראל הקודמים שנלקחים מעמנו, וכן בכל הדורות תנאים ואמוראים וחכמי התורה שבכל דור, **הקב"ה כשהוא לוקח את גדולי הדור – הוא משאיר את יבנה ואת חכמיה**, וזה נקרא "היתנה כאלמנה".

ועובדא הוה בבחור שהגיע לגיסי רבינו זצוק"ל ואמר שקשה לו בשידוכים, היות ויש לו צלקת בפנים, ואין בחורה שמסכימה להינשא לבחור עם צלקת מכוערת בפניו. ושאלו גיסי כיצד הגיע

הצלקת, וסיפר שפעם הלך בעיר העתיקה, וראה מחבל רודף עם סכין אחרי נערה יהודיה להורגה, ומסר נפשו להצילה ונלחם עם המחבל עד שהצליח להצילה, אך תוך כדי המאבק המחבל פצעו בלחי, ומאז נשאר לו צלקת גדולה. אמר לו גיסי, מהיום והלאה בכל פעם שתיפגש עם בחורה לשידוכים, תספר לה סיפור זה, מדוע יש לך את הצלקת. ובעז"ה קרובה ישועתך לבוא...

ואכן לאחר כמה ימים הגיעה הצעה של בחורה יר"ש ומיוחדת במינה, ובפגישות סיפר לה הבחור כיצד אירע לו שריטה זו, כהוראת גיסי זצ"ל. והנה, הבחורה החווירה, ואמרה לו בהתרגשות נוראה: "אני זו הבחורה שהצלת אותי, לא אשכח את המסירות נפש שעשית עבורי, וכבר שנים שאני מחפשת מי הוא אותו בחור שקפץ בינינו והצילני מאותו מחבל ארור.

ובשבילי הצלקת לא רק שאינה חסרון אלא תוספת יופי והדר, כדי שאזכור תמיד את הנס שעשה לי הקב"ה באותו היום, ושאתה היית שלוחו הטוב..." ואכן בני הזוג נישאו זה לזה בשעה טובה ומוצלחת. אם ישאלוני: "ראית את האלוקים?", אשיב להם: **"כן, במעשה הזה, שרואים בו אצבע אלוקים בחוש"**!

כמו כן אירע פעם שלמדתי עם גיסי זצ"ל, ולפתע נכנסה הרבנית בת שבעה ע"ה, והכניסה לחדר באמצע הלימוד אב ובנו, כשהאב מספר בפחד שהלך עם בנו הקטן ליד ישיבת 'בית מאיר' ברחוב דבורה הנביאה, ולפתע נעצר הילד ומתחיל לומר לאביו 'כאן לומדים הבחורים, כאן יש חדר אוכל, כאן החדר של ראש הישיבה' ועוד פרטים מדוייקים על כל הבניין, בשעה שזו עבורו הפעם הראשונה שהוא עובר במקום. האב נחרד מאד מתופעה פלאית זו, ונכנס ללשכת הגזית, גיסי רבי חיים זצוק"ל.

אמר לו רבי חיים: "מה אתה תמה, כנראה שהוא גלגול של נשמה, ובגלגול הקודם הוא למד בישיבה שם, ולכן הוא זוכר הכל, ואין בכך שום פלא". האב לתדהמתו השיב, שאכן לפני שבע שנים שיכל את בנו, שלמד בישיבת בית מאיר. ויהי לפלא!

את דבריו סיים מרן שליט"א: "אני רוצה להגיד לתלמידים היקרים, אנחנו נמצאים פה בישיבה של ש"ב הגאון רבי שלמה קניבסקי שליט"א, שמאד מאד אהוב עלינו, זו זכות מאד גדולה, יש פה עוד גדולי עולם שיושבים פה איתנו יחד".

"תראו יקיריי, אפשר להגיע היום לדרגות גדולות! **אתם יכולים להגיע לדרגות הכי גדולות שיש באומה, קוראים לזה רוח הקודש מי שיש לו שכל בהיר בלימוד התורה, אתם יכולים להגיע לדברים הכי גדולים שיש באומה.** רק צריך ללמוד בחשק, ולראות בעיניים אמיתיות מה תפקידנו בעולם הזה. ואשריכם ואשרי חלקכם שזכיתם ללמוד במקום כזה טוב ונפלא שרוחו של רבי חיים זצ"ל נושבת כאן.

ובפרט כעת לפני יום היארצייט שיש התגברות של נתינה עד בלי די, זה יום טוב ויום סגולה, הקב"ה שמח בשמחתו של הצדיק. **יש לי את הרושם שגדולתו של רבי חיים ניתנת למימוש, ואתם יכולים להגיע לדרגה הנוראית הזו של ידיעת הש"ס שמונים פעם.** יקיריי אתם יכולים לתפוס רוח הקודש, לאהוב את הקב"ה, עם חברים טובים, ללמוד טוב, תזכו להיות גדולי ישראל, ובכם יתברכו עם ישראל. ורבי שלמה וכל הת"ח שיש פה, יהיו שלוחים דרחמנא של הקב"ה להפוך אותכם לגדולי עולם, כן יאמר השם.

~ ~ ~
- הדברים באדיבות מערכת דברי חמד, ניתן להצטרף לקבלת דברים מהקודש פנימה דברים במחיצת מרן פוסק הדור שליט"א, במייל דברי חמד - a0527642209@gmail.com וכן ניתן להאזין לדברים ממרן שליט"א בקו שיח יצחק: 04-376-0582.

- ניתן להאזין לדעת תורה מגדולי ישראל בראשם רשכבה"ג מרן ראש הישיבה הגאון רבי דוב לנדו שליט"א, בקו חירום בעניני השעה שמספרו 074-740-3306.

- כמו"כ מידי שבוע י"ל קובץ אוצר הפרשה ובו גליונות מרבותינו מרנן ורבנן גדולי ישראל זצוק"ל ושליט"א. ניתן להשיג מודפס בבתי הכנסיות בארה"ק, וכן ניתן לקבלו במייל: a169258235@gmail.com

- ניתן להצטרף לקבלת הגליון ע"י שליחת הבקשה למייל - a086221800@gmail.com